

LITURGIJSKI POKRET KOD NAS. U broju 7/1941. »Katoličkog lista« dao je v. g. E. Kornfeind u članku »Rasprava o nekim pojavama u liturgijskom pokretu« kratak prijedlog raspravljanja, što je kod nas uslijedio povodom »nastranosti i zabluda«, kako autor članka kaže, nekih »liturgizmom zaraženih« pojedinaca. Sa zadovoljstvom bilježimo, da je ne samo nastojanje pisca toga članka g. E. Kornfeinda, nego osobito preuzv. g. biskupa M. Pušića (»Kat. List« br. 3, 4, 5), popa Stipe pl. Vučetića u »Vrhbosni«, Katoličkog Tjednika, urodilo uspjehom: »pretjerana revnost« pojedinaca na ovom polju ne će kod nas uspjeti skrenuti cio pokret na staze, koje se potpuno ne pokrivaju s odredbama Crkve (»nastranosti«), a negdje stilistički udaljuju od precizna dogmatskog shvaćanja (»zablude«).

Nije, istina, ni te pojedince na ove staze navela nikakova loša namjera, nego jedan zanos neizbrušen dostatno na kritičkom teološkom shvaćanju, niti u načinu izražavanja dosta oslonjen na strogo crkveni način, kako se ustalio i učvrstio u suvremenom crkvenom mišljenju, povezanom tijesno s crkvenom predajom.

Liturgijski je pokret osvojio simpatije svuda po svijetu, pa jednako i kod nas. Onima koji su tomu svojim radom pripomogli, svakako dugujemo zahvalu. Ali pokret, po prirodi stvari, nose na leđima pojedinci. Ako se ne može ni ne smije svaka riječ kojega toga pojedinca tovariti na leđa čitava pokreta, opet razumljivo, prijeti opasnost, da čitav pokret skrene na strampoticu, ako se neispravnosti ili stilističke »zablude« pojedinaca ostave bez ispravka i to sa strane onih, koji su aktivni u samom pokretu.

Ta je stvar ireničkim zahvatom preuzv. g. biskupa M. Pušića svedena kod nas ovim na pravu mjeru, pa će svakako za budućnost imati pozitivan uspjeh. Iz članka u br. 7. »Kat. Lista« navodimo riječi, koje pokazuju lice čitava ovoga raspravljanja: »Napokon je od prevelike važnosti i ono priznanje preuzv. g. biskupa, da liturgijski pokret hoće da postupa vazda u okviru i propisa i direktiva sv. Crkve, što je očiti znak, da se naš liturgijski pokret sređuje i dolazi u svoju pravu kolotečinu.«

»U svemu tome ipak nešto manjka! Trebalo bi naime, da se svi naši liturgijski pisci drže tih solidnih načela. Trebalo bi da i svi liturgijski propagatori, bili oni laici ili nelaici, onako objektivno promatraju sve iznesene primjedbe, kao što to čini preuzv. g. biskup Pušić, pa bi ne samo nestalo svake liturgizmičke zaraze u našem liturgijskom pokretu, već bi se i suprotne ideje brzo izgladile...«

Sve što je kod nas pisano, a za poznavanje je raspravljanja o liturgijskom našem pokretu i njegovim nastranostima potrebno, navedeno je u cit. člancima »Kat. Lista« (br. 7. i br. 9.), koji su s obzirom na polemički predmet pisani ne samo vrlo taktično, nego jednako umjesno i stvarno.

A. Ž.